

סמינר חורף אוכל.נפש

עבודה בגשמיות: אכילה כדבקות

ר' ג'יימס ג'ייקובסון-מייזלס - orhalev.org

ר' יעקב יוסף מפולנאה, תולדות יעקב יוסף, פ'ר' נשא, עמ' תעד.

כל הארץ כבודו ואין דבר גדול או קטן נפרד ממנו כי הוא המצוי בכל המציאות כולן ולכך יכול האדם השלם לייחד יחודים עליונים אפילו במעשיו הגשמיים הן מאכלו ומשתה ומשגל ומשא ומתן ודבריו הגשמיים שבינו לבין חברו ... וז"ש בכל דרכיך דעהו (משלי ג) כמו וידע אדם את חווה (בראשית ד) שהוא ייחוד וזווג ואם בדברים הגשמיים כך מכ"ש בענייני התפילה שהם דברים העומדים ברומו של עולם

הבעש"ט, כתר שם טוב – קצ"ד

כל אכילה ושתייה שאדם אוכל ושותה היא ממש חלק ניצוצות שלו שהוא צריך לתקן

הבעש"ט, מובא בר' אברהם ישכר בער רבינוביץ מרדומסק, חסד לאברה, דף קד ע"ב

בשם אור אלקי הריב"ש ז"ל על פסוק טעמו וראו כי טוב ה'. דבכל אוכל ומשקה יש בהם מתיקות וטעם טוב ותענוג רוחני. בודאי הטעם והתענוג ההוא נלקח מעולם התענוג ונתגשם בתענוג וטעם הגשמי שבאוכל ומשקה. וא"כ מהראיה ההוא שבשעת אכילתו והרגשת תענוג הגשמי ידבק את עצמו בו שהוא תענוג של כל התענוגים. וז"א טעמו וראו כי טוב. שבאוכל ובמשקה הוא ה' יתברך שנלקח ממנו ואם כן ראוי שתדבק על ידי אכילתם בו יתברך עד כאן לשונו הקדוש

הבעש"ט, כתר שם טוב – רצ"ה

באכילה ושתייה כשנולד בו אהבה אז לוקח התענוג שהיה מאכילה ושתייה זו ומעלה אותו התענוג לבורא יתברך
זה המשל שייך ג"כ בענין שארז"ל שמצוה בשבת אכילה ושתייה פירוש כי כמו שבכל צרתם לו צר כן כשישראל שרויים בתענוג יש לו יתברך תענוג

ר' דב בר ארמן, דברים ערבים, חלק א, סע' יא.

הרב הצדיק ר' מיכל קירעמער זלה"ה סיפר מגבולת [צ"ל מן הסתם- מגדולת] בעש"ט הקדוש- פ"א בא אצלו ר' לייב שרה'ס ונכדי [צ"ל ונכדו] הרב הצדיק ר' ברוך ז"ל והבעש"ט עסק באכילתו ואכל הרבה. אמר להה"ק ר' לייב כוונתי באכילתי מה שהשיג משה בלוחות האחרונות

ר' יעקב יוסף מפולנאה, תולדות יעקב יוסף, פרשת משפטים

זה כלל גדול בכל פעולותיך שתעשה לשם שמים תראה שתהיה מיד בעשותך הדבר יהיה בו עבודת השם הן באכילתו שלא יאמר שיהיה כוונת אכילתו לשם שמים שיהיה לו כח אחר כך לעבודת הש"י הגם שזה גם כן כוונה טובה מכל מקום עיקר השלימות שיהיה בו עובדא לשם שמים מיד והיינו להעלות נצוצין

מאור עינים פרשת מטות

אין לך דבר מזה העולם שאין בו ניצוץ הקדוש שנאצל מדבורו של הקב"ה המחיה אותו הדבר והוא הטעם שבדבר ההוא המתוק לחיך כמ"ש טעמו וראו כי טוב השם ר"ל מה שאתם טועמין ורואין כי טוב הוא השם שהוא ניצוץ הקדוש שבדבר ההוא המלובש בו כמו שנראה לעין כי לאחר שאכל האדם המאכל ונשאר החיות בקרבו שהפסולת נדחה לחוץ מבלי חיות והוא דבר נפסד וגרוע כי עיקר המזון שהאדם ניזון ממנו ומוסיף לו כח הוא הניצוץ הקדוש שבמאכל ההוא שהוא הטעם הטוב שהאדם טועם במאכל ובמשקה ההוא ולכן בשעה שאוכל האדם המאכל נתייחד הניצוץ ההוא אל חיותו של האדם ההוא האוכלו וניתוסף בו כח וכשמאמין באמונה שלימה וגמורה שזהו מזון רוחני שהוא אלהותו יתברך המלובש שם ונותן דעתו ולבו על הפנימיות ומדבק את עצמו עם כל חיותו ומוחו ועם זה הכח והחיות שניתוסף בו על ידי הניצוץ הקדוש שבא בקרבו לשורש הכל שממנו נאצלו כל החיות אזי מביא גם כן הניצוץ הקדוש שהיה עד עכשיו בשבירה ובגלות אליו יתברך שהוא מתענג מאוד מזה כנודע כי זה כל עיקר עבודתינו לקרב כל הניצוצות הקדושות מן קליפות שהן בשבירה אל מקום הקדושה.